Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-69674-p0002-6

JANUSSIUS RADZIVIL, D. G. DUX
Birzarum & Dubincorum, S. Romani imperii Princeps, &c.
ACADEMIÆ LIPS. RECTOR.

RVrsum hodierno die, ex singulari eaq; imperscrutabili voluntate DEI exemplum nobis ante oculos obversatur Christæ & luctuosum, fragilitatis & inconstantiæ, vitæ scortiq; humanæ, in Reverendo & Excellentissimo Viro, Dn. THOMA WEINRICHIO, Sacror. Theologiæ Doctore & Professore publ. Ecclesiæ Lipsiensis ad D. Nicol. Archidiacono, ac Collegii B. Virginis Collegiato, &c. qui & ipse, decursis vitæ mortalis spatiis, in ipso fermè ætatis flore, honorum, & laborum medio quasi curriculo, excessit è rebus humanis, summoq; in luctu & dolore acerbissimo, superstitem uxorem viduam, liberos, orphanos, & omnem denig; familiam honoratissimam post se reliquit. Quo casu sanè repentino & inexpectato, non immeritò perturbata est hac Academia & Urbs universa; cum sibi satis constet omnibus, eum sibi fata præreptum virum, qui singularibus ingenii & eloquentiæ donis instructus, magnæ cum laude, diuturno inservierit Ecclesiæ Christi; & qui etiam decessit, sita fuerit ex hac tempestuosa Mundi pelago, turbineq; rerum humanarum procellas respiret, transferretq; ad portum vitæ æquietis sempiternæ; æquum sit, eâ, Christiana fortitudine & invictâ animi constantia confertos; pacem denig, & tranquillitatem optatam, depulso furore Martio, communi patriæ largiatur pro paternâ sua bonitate ac clementiæ, ut consolationem in Cælesti virtute conferbet

JANUSSIUS RADZIVIL, D. G. DUX
Birzarum & Dubincorum, S. Romani imperii Princeps, &c.
ACADEMIÆ LIPS. RECTOR.

RVrsum hodierno die, ex singulari eaq; imperscrutabili voluntate DEI exemplum nobis ante oculos obversatur triste & luctuosum, fragilitatis & inconstantiæ, vitæ sortisq; humanæ, in Reverendo & Excellentissimo Viro, Dn. THOMA WEINRICHIO, Sacros. Theologiæ Doctore & Professore publ. Ecclesiæ Lipsiensis ad D. Nicol. Archidiacono, ac Collegii B. Virginis Collegiato, &c. qui & ipse, decursu vitæ mortalis spacio, in ipso fermè ætatis flore, honorum, & laborum medio quasi curriculo, excessit è rebus humanis, summo, in luctu & dolore acerbissimo, superstitem uxorem viduam, liberos q. orphanos, & omnem denig, familiam honoratissimam post se reliquit. Quo casu sanè repentino & inexpectato, non immeritò perturbata est hæc Academia & Urbs universa; cùm satis constet omnibus, eum sibi fato præreptum virum, qui singularibus ingenii & eloquentiæ donis instructus, magnâ cum laude, hactenus inservierit Ecclesiæ Christi; & qui etiam deinceps, si ita visum DEO fuisset, salutarem operam atq; fructuosam, in sacro docendi munere, navare adhuc multo tempore potuisset. Et sanè tantò gravius Ecclesiæ Lipsiensi vulnus inflictum est viri hujus obitu, quantò minori temporis intervallo, ab eadem, vi fatorum avulsus, vir quondam Reverendus, & ingenii atq; Doctrinæ donis Præcellentissimus, Dn. D. VINCENTIUS SCHMUCKIUS, Pastor ejusdem Ecclesiæ ac Superattendens meritissimus; qui anno superiori, non sine magno omnium luctu & desiderio, & ipse fatis concessit. Verùm quia sic placuit præpotenti DEO, ut animas sibi dilectas ma-

turè ex hoc te… æquum utiq; est, Christianâ sic pietate flagitan… ,ut dextrâ suâ potenti, in bisce fatalibus impe… tu Sapientiæ regat, & incolumes ac constantes … paternâ suâ bonitate ac clemen- tiâ; mitigation… ontingere sinat, per & propter CHRISTUM μ… τὸ μακαρίτε, vitæq; curricu- lum & obitum, … ficiosæ συμπαθείας significatio qualiscunq; dec… u, quingentesimum, octuagesimo octavo, die XVI… amplissimi, Dn. D. GEORGII WEINRIC… loci & ipse, per multos annos, præclarè merita… erenissimum quondam Saxoniæ Electorem All… ingenii vim minimè vulgarem animadverterent in hoc filio suo primogenito, statim ab ætate primâ, ad discendas bonas literas, & imbibenda religiosæ pietatis initia, eum adhibuerunt in patriâ, ubi & prima rudimenta inutroq; genere hausit, & sic fundamenta uberioris doctrinæ feliciter in ludo patrio, pro ingenii ætatisq; captu, posuit; prioribus quidem annis, sub Rectore, Dn. VALENTINO EMERICO, Consule postea Hirsbergensis Reipublicæ spectatissimo; Con-Rectore verò Dn. GEORGIO HORNINGO, postea ejusdem Reipublicæ per multos annos Senatore; posteriori verò tempore, sub ejusdem Scholæ Rectore, Dn. JOANNE RUDOLPHO, jam loci illius Archigrammateo, & Dn. GEORGIO TIBSIO, nunc temporis Rectore; viris egregiè doctis atq; eruditis, & in informandâ juventute Præceptoribus apprimè selectibus atq; industriis.

Cùm verò attigisset annum ætatis sextum & decimum, missus est à parente Vratislaviam, ubi in celebri Gymnasio ad D. Mariæ Magdalenæ, triennium integrum; sub id temporis Rectore Dn. M. JOANNE HOCKELSHAVEN, viro doctissimo & in tenera ætate erudienda artifice eximio, Con-Rectore verò Dn. DAVIDE RHENISCHERO, jam in templo D. Elisabethæ Ecclesiaste optimè merito; studia suâ tùm in pietatis exercitiis, tùm bonis artibus & literis, & inprimis in Græca Latinaq;, imò & Hebraicâ literaturâ, singulari cum laude continuavit; ab anno videl. 1604. usq; ad annum 1607. quo tandem ex Schola illa Vratislaviensi, consilio suasuq; Præceptorum, in hanc Lipsiensem venit Academiam; cùm præcedenti anno, Mense Julio, Parens ipsius, Mater autem anno sequenti, Mense Februario, ex vita decessissent, morte quidem piâ placidaq; neq; per ætatem immaturâ, ipsi tamen piè defuncto & tribus fratribus, sororiq; planè tristi & luctuosâ.

In hanc verò Urbem & Academiam, ductore DEO, delatus, cùm præsidia studiorum necessaria non haberet, ad patruum suum, prænominatum virum Reverendum & Amplissimum, Dn. D. GEORG. WEINRICHIUM, hujus loci id temporis Superattendentem, ceu Patronum unicum confugit; qui & libenter eum benevoleq; suscepit, & ceu parens alter, sustentationem ei necessariam perbenignè præbuit; quin etiam effecit, ut statim inter Chorales (uti vocant) in templo D. Nicolai, nec multò pòst inter Stipendiatos Facultatis Theologicæ, in hac Academia, locum obtineret. Hisce præsidiis sublevatus ὁ μακαρίτης, studiis se Academicis totum dedidit, & initio Professoribus Philosophiæ, quam veluti basin superiorum disciplinarum, minimè sibi negligendam putabat, operam assiduè dedit. Ac cùm probè, etiam adhuc adolescens intelligeret, nihil esse in studiis ἀταξίαν ac confusionem perniciosius, ordine verò nihil melius utilisusve, statim ad præscripta Legum & Statutorum Communitatis Philosophicæ, totum studiorum cursum instituit, Graduq; & Titulos honorum Scholasticorum, vero legitimo, ordine prensavit, summaq; cum laude obtinuit; Baccalaureus quidem, anno, ex quo huc venerat, statim altero, Magister verò opt. Artium & Philosophiæ publicè renunciatus, triennio pòst, anno videl. Christi 1612.

Hoc Scholasticæ dignitatis Titulo cùm ornatus ille esset, mox veluti primitiæ quædam honorum ac commoditatum, quas secum fert hæc Scholastica vita, inopinanti illi delatæ sunt. Nam Magister Philosophiæ creatus, statim eo ipso anno, Collega fuit designatus Scholæ Senatoriæ ad D. Nicolai, in quâ statione tamen (quam singulari fide, industriâ & diligentiâ obiit) diu non permansit; sed cùm pòst necessaria linguarum & Philosophiæ adminicula, totum sese addixisset Sacros. Theologiæ studio, in eoq; genere specimi-